

נס חנוכה: שפירא השתטח על קברי אבותיו ובנס לא נפגעה קבוצת ילדים ששיחקו בסמוך

חבר תכנית אברהם שפירא עמד בתבטתו והשתטח על קבר אבותיו כשהוא ממלא את התפילה: בידו נחשה ממגשלים בורים וצוים אר. קבוע ליום ושקיות בקרב ב מקום במשחם. חסדו זה חרמוני. לא נמנע בעת ההשתטחותו ויש המוחיטים ואת להפילה. על טעם וזית אין מה להשתטח' שביעו רבני חתיה צפח. לאחר שקם מרוב כעס, נער מעליו מה שפירא את דברי חפץ שדקן בבגדיו וחרר לקהילתיים שמת, סובל על ויחודו.

**גם חילוניים ישרפו
תחנות אומבוסים**

החברה המעמידה את תחנות האוטובוס העירוניות תוציא בקרוב לשוק סדרה חדשה של תחנות (ועליון) ממותות המיוצרות בישראל. על פי התכנון, שבהן יוצא את סדרה חדשה המעלה בצורתה של שחקן הצמד הרומביקס, מלבנים עם מיני במסגרת הפחית של האוטובוס על גבי תל אביב. מחמה של הפקעת השחקן העירונית יצויי הבדחת ההגדרה של המסלול המוביל של קו ישראלי, ויש להשתמש של חתרת ציוד אחרים מקל על קו של שחקן שחקן ילדות. וכל קו מספרות של שחקן יסגנו בצבענית המעלה של המכל העירוני, שחיה באין לאור בקו המכל.

מקרים של פרסום המסלול העוקב הילי תחיל כלל המסלול יצוינית אל תחום הילונים יסגנו המסלולים של קו של המסלול.

**נתינה
וקבלה**

[illegible]

בקרוב:
החוק מיהו
מורמוני

לשקט וחולדת, חצתה המשרה שמענה
בניגל האחרון את מריטת המגנטה הדדיות
מקולקולית; התעלה תאמנש. למדמונים
גלרל תזרים. שכתבה המדמונים. מורגל
שירוקם במעם האוניברסיטה המדמונים על
הזי חזיתם. על הודיע טקס התעלה
תאמנש פלסל הלכה וחל עלולה. לאחר
שמונה שבועות האחרונים לשלם שלם חזת

חידת השבוע: מצא את השמן

[illegible]

**לא תרומה
של מה־בכר**

לארצות הברית השואלים מדוע
ליתם לחמור במדינת ישראל על-ידו
החוק של 10 מיליון דולר במל. והיו
התובעים על עתה כי ישראל שמרה על
האזרחים שלה לארצות הברית במחור
היחסים. מעתה נעלה גם זאת כי
האזרחים על האזרחים של ארצות הברית
לארצות הברית נעלה
כי מ. נלחם במשע המארגן בארצו
ס. כ. לא ארצות על ארצות הארץ
ממסד, אססמלצו במשפחת אנגליה
בארצות הברית של מ. נלחם על עתה
על עתה

לובפנים ולבחוץ

הבדיתה האחרונה המתחלפת במסדר
— מה זה שניים בחוץ ואחד במניין
— האחים בניני

**מלחמה
בין בר-לב
לקופמן**

[illegible]

הלו... חורבן

אורנת גורו הקימה ואוצרת

בדישימה, בדואים בקיבוץ שוהדפרסמת ב"חומם" 51 על המוריאון לתרבות בדואית במרכז עלי-שם ג'ו אלון בקיבוץ להב. נשמט סטק המספר על חלקה של אורנת גורו בהקמת המוריאון. אורנת גורו ר"ק הביאה אוסף נדיר של חפצי הכרמל, אשר נאספו בשקידה במשך שנים ארוכות, והמוצגים עתה במוריאון, אלא היא גם רמזה דרמטיזציה בהקמתו, ובאוצרת היא אחראית לניהולו המקצועי ולהמשך התפתחותו.

לא היתה כמובן, כל כוונה להשמיט סידע זה, החשוב להבנת תפקודו של המוריאון ואנו משלימים אותו ברצון. רשי גאון

פתוח

התמלאו מאגר לקראת ב"חומם" מספר 49, בכתבה על קבוצת "אין תבין את דביו של ג'ול יולפרו". אבל כנסיים זה נלשים וזהו ההוצאה, הנני מודיע כוח של סניו אחר הדורס פתוחים כפי אנש "אין תבין", הידועים ככשרונותיהם, ולבטח היו מסוגלים לאיש עמדות פתוח וליחס פעולות, בתחומים שונים שירטו להנחתם כחזון.

מאיר רון
רמז אחר הדורס

חידד

לנוער האיטלקי

יש להסיר את הכובע במני הננוע האיטלקי, הננוע האיטלקי מודר, "חומם" 50 שהשכיל לצאת לרחובות, והספונגיות שכרע מודה על אותה תמימות דעים וישר ערעין לא גלעלם כליל מהעולם.

בישראל זה עדיין בגדר חלומם לא לומר רב, וגם כאן בתוך שנים ספורות יקומו "ילדי פרחים" חדשים וצעקו בקול רם — "לדמנם לט ולמרינה את הנחיד" לא ידו אלה ילדים עם פרחים וגישורו, עם אותם חלומות ואוריאליים, גם הפחדים הסביבתיים והשירים העבריים יעלמו מהעיר, אני מאשים אתכם — רוד המאשן, אתם שנתנתם סכל אותם פירות של מאבקים וקריבות אידיאליים לציונות ולחברה שדיונית ולא דאגתם לנו, הננוע, בהרענום אותם אידיאליים לשפתנו הערבית/ישראלית "66 מה הולא, אם כן, שחבריה כחברים, ציונות וציונות", אכן זהו "ליון מזה" אם אתם עצמכם הורסים את הציונות בהתקלחיות והתככים פוליטיים, יפה אמרת, דייק, גלי ויש כלל הננוע לרוד העתיד, אלא נכח להיום — גם קולר וגם קול-נגנן של רבים אחרים נוספים על אלוניים שילוח ומשאירים אתנו צורכים ועייפים ומחויבים בננוע עץ.

יוכל אגרט
הליאבי

נחוצים

שותפים לעשיית

גלי ויש סוכן נ"ח"ם" 51) ובכר, כי הפלגת העבודה איננה ששה לחדוש המעמד עם פנים, וזה סיבה אחת מדוע זה לננוע היום את הלימות של מזה למסדר, סיבה דוידית, אחת היא העבודה והעצמה, כי מוסקת המעמד סיים חלום והתחלף וכן, גם אחרת, את ייחודתו מזה גוף ולשם קליטת המעמד, להחמיר על קולו של הנוער.

מס' היום הייתה להעשיתי המהפכה של מידע המעמד והפלגתה ההתחלה בשל סקירה, היום ששנוא היום של מידע היום כששנים עצמאית יש לחשוב בראש ובשאלות על שיקומה העסקי, ואם ניתן לעשות, או לשם כך יוצר בשאלות רבים לעשיית.

דודו מוסקו
סופר וזמר

המנהיג של פועלי התקסטיל

הפעם ניתן להם לבחור את המועמדים בצורה דמוקרטית — חשכו אחרת, בדמייה הגיעה למקום האחרון, אחרי ילד קלושכפיק.

אמידה דווקא בת 40, עשורה ורך ארובה עד ששנים לתפקידה בוועדה המרכזית, והיא רבנית יוצאת רוסן סוף ההתמדרות, אמירה גולדה כמקור, למשפחה אקדמאית בעלת אדיינטציה מוציאליסטית מובהקת, אביה היה איש אקטיבי אמה מופיקאית ומורה לפסנתר, המשפחה עלתה ארצה כשה אמירה היתה בת 4 ועברה להתגורר בצמון תל-אביב שם סימנה אמירה את לימודי התיכון בחיבור עיוני זה.

למרות המצב הכלכלי המפוסם, הוטבעו בה ובאמה (המתגוררת ביום בקנרת) ערכים סוציאליסטיים האוניה נכנס היתה אינטלקטואלית ואמידה תוכנה ברות וזה ספנות, אשת תיאטרון, וכמוכן מוסיקה, גפ היום היא מקפידה לנגן בפסנתר ולקראו כומנה הפוני.

בתחילת שנות השישים עזבה אמירה את השמנת על זמן תל-אביב ועברה עם אמה לקרית-גת, "התחלטה היתה של אמה שדחתה אישיות מעניינת ביותר", מרדע דווקא קרית-גת מני של יצא לה להגשים את חלומה לחיות בקיבוץ, אף שהשפעה מכינוריה, את היתה מיודרת, אמירה לא חתה ונתן השמנת היחידה שהגיעה לקרית-גת באותה תקופה היתה ש שכונה שלמה של אנגלסקסים שמסיבות אידיאליות את לקרית-גת.

הקסם

של רעש המכוונות

מספר שנים לאחר שחרורה משירותה הצבאי חזרה אמירה לקרית-גת, בין האפשרויות שעמדו לפניה בזה להיכנס דווקא לענף הטקסטיל, בסיוע במפעל המרינה שאין של תשלובת פולגת, היא התקשמה, מאוריות העננה היצירתיות, העשייה המשותפת ונתם רעש המכוונות, מן לאחר מלחמת ששת הימים היא התקבלה למפעל (התחלה לעבור במחלקת הייצור, במחנה השתלבה בחיי הציבור על הערכים וארגנה אירועים תברתיים במפעל, בתחיל בהתגברות, ומאוחר יותר בתכנית דויד, אליו נבחרה למשך שנה קרציות רצופות.

כ"975 התמנה מקום מספר שתיים בהתמדרות הארצית על פועלי ענף הטקסטיל, באותה תקופה נהגתה אמירה מקרה מחדר תונאי עבודה מצוינים, וכיהנה כסגן-מנהל מחלקת הייצור של תשלובת פולגת, אורירת אותה תקופה — ייבותים העניו ונשנים בין אמירה, "העצירה והסורית", לכין ההנהגה והטקסטיל של מפלגת העבודה, הביאה אותה להיענות לאתגר ולהתמודד בהצלחה על המשרה, "ושלא היו ספקות, הייתי כותנה שנהג

אמירה אנדריאנוב

אות אני משנה את ההתמדרות, היא התפטרה מתפקידה בתשלובת פולגת והתחילה לעשות את דרכה, בכל יום, הלוך וחוזר מקרית-גת לתל-אביב באוטובוס.

ביוני 1980 התמנתה משרת המוכר הכללי של האיגוד, אמירה התמודדה וזכתה בתפקיד שהפך אותה לנציגת 75,000 עובדי הטקסטיל, היא פעלה להטבת תנאי עבודתם של פועלי הטקסטיל, ולטיהור שם הענף, כמו הן מצאה את עצמה מעורבת במרשת, "אמא", בנוסף לתפקידה החדש פעלה גם באינטרנציונל פועלי הטקסטיל, ההלכשה היעור העולמי, המנה 5.5 מיליון עובדים כ"1984 היא נבחרה להנהגתו של גוף זה, המונה 13 תורים מלבד, תפקידה החדש רודש נסיעות רבות לת"ל, אך אמירה מקפידה שלא לצאת את גבולות הארץ יותר מפעם בשנה, ייתכן ששליטתה בשפות זרות — אנגלית, צרפתית, גרמנית ומספרית, סייעו לה להתקדם בארגון זה.

תארים אקדמאיים במנה

על תהלי היקף בביורגריה של אמירה, על התקנים שבין שחרורה מצה"ל לתחילת עבודתה במפעל "אומן" היא אינה מעוניינת לרבו, "עזוב את זה", היא מפצירה ומתעקשת, אין צורך שיהיה בכך עניין, רק לאחר מסע שבנוע מסתבר שאמירה היא בעלת תארים אקדמיים.

אני לא עליתי כוכב תארים אלה, אפילו במפעל "אומן" לא שוחתנו על כך, התואר לא עשה אחר, היא חוזרת שוב ושוב, "מקולם לא נפגמתי עם זה לאיש".

כין היחד למדה באוניברסיטת תל-אביב והתמחתה בשפות, אני הולכת אחרי ישראל קיסר, שגם הוא, מצניע את הישגיו האקדמאיים, אינני יודעת מדוע הוא נהג כך, אך זה מוצא תן בעיני.

אמידה לא מוכנה להפסיק מלה בנושא זה וקשה לדעת מה הסיבה לתפיסה המשותפת לה ולישראל קיסר, האם הם חוששים שאם יתגלו "הישגים ואקדמאיים" לא ידאו בהם הפועלים הנהגה אתונטית?

בעיני אמירה, קיסר הוא מעבר לרמות תיקוי, הוא גם, במהג אתונטי של הפועלים", ואמירה רואה עצמה כמנהיגת פועלים

אתונטית בשל היותה פועלת לשעבר, ובשל קשריה ההדוקים עם הפועלים, אותם היא מקפידה לבקר לפחות פעמיים בשבוע, הקשר עם "היטח" חשוכ לה מאוד, אך היא כודעת למציאות: "היא שבוועד עשר שנים לא אהיה נציגה אתונטית כמו היום, לבן יש עודך כרענון מחמיר, כדי לשמור על קשר ישיד ותמידי עם הפועלים", אך היא מוסיפה: "אני לא יודעת אם אפשר לאכר את הקשר להלכות, זה כמו שאשאל אותך אם אתה אוהב יותר או פחות את אמן, מפני שאתה נשוי ויש לך ילדים", שכן, בשביל אמירה, ככל שזה יישמע כבאלי, פועלי המפעל הם משפחה אחת גדולה.

באשר מעלים את פרשת "אמא", עיניה של אמירה נצוצות בהתרגשות, הפרשה ממש מכאיבה, אפילו היום, אין היא רואה בפרשה בשלון של הוגות הפועלים ושל ההתמדרות, שלרבריה עשתה מעל ומעבר, למרות שמדובר במפעל פרטי, הבשלו הוא של הממשלה, והיא אף מרמות ששיקולים פוליטיים הגיעו את חלק ממערכי פרשה זו, למרות שאמירה מודעת למצב הכלכלי, היא חושבת שפרשה היתה לבוא הורמה ממשלתית להצלת המפעל, "את בתיחוח המופי יש לעשות במודע דחוק יותר, פעם עוד יוכלו לבחור דוקטורט על פרשה זו כהיגה הפוליטי והכלכלי".

600 דולר בחודש לפועלי הטקסטיל

מירה רואה בסדרות את דרימה למדיניות הבושלת של הממשלה בתייתמותה לענף הטקסטיל כולו, לרבריה הממשלה עדיין מושפעת מתאוריה של עודא סוף ולישעבר, מנכ"ל משרד האוצר) שגנף הטקסטיל הוא טוב למדינות מנגזרות" וזה תפישה מעוותת בעיניה, "בכל העולם ענף זה הוא אחד מתעשיות התשתית, אפילו כיפאן הוא כמותה, שלא להוחר את גרמניה" כאשר נשמעת טענות שתעשיית הטקסטיל בארץ מפגרת וחלשה, אמירה רונת: "הה פכטו לא נכון", היא ממחה להניב: אמנם היא מודעת לטענה שפועלי הענף משכירים, בחלקם, מעבודות נמוכות אך היא סוכירה, בתעשייה, בנייה לשיירותיהם, אם המפעל לא רווחי הוא פשוט

בתעשייה, בנייה לשיירותיהם, אם המפעל לא רווחי הוא פשוט

הבחירות הישירות במרכז מפלגת העבודה הקפיצו את אמירה אנדריאנוב אל הוועדה המרכזת. הקדימה אחרות, שנחשבו לבעלות סיכויים רבים ממנה. ידעת מניין צמחה ונאבקת על זכויותיהם וזקרתם של "פועליה"

בסגר, כשירותים אין בעיה, מרפשים עוד בסך, לרעתה מדגישים רק את השלילי בתעשייה, "כאור מעדיכים את עבודתנו בחור"ל, אך הפנוכים הישראלי עדיין שולט, אישה רואה בגר? ומיר קופצת, לא חשוב שהכתיים לא שוות, בצרפת לא היו מוכרים את זה בשוק, אך פה מוכרים את המוצר בכטיק מפוראד כאכויגכידול, נשארה אצלנו המנטליות של שנות החמישים, של הבאת הקומכוכיון מחור"ל, בנוסף היא נטרנת שהענף תופך להיות מתוחכם יותר --- משלכ בתוכו טכנולוגיה חדשה, שיפטיקו להתייחס אליו כאל מפגר, הוא מביא מטיבן תוך לכלכלה ומהווה תשתית לכלכלית לע"י פיתוח בצמון ובדרום, הבעיה היא שאין לנו לובי חזק אצל הפוליטיקאים כנון הלכתי של החקלאים", לרעתה לובי מסוג זה היה משפר בהרבה את מצב הענף.

להצעתו האחרונה של פולק, שהציע שבו של 600 דולר בחודש גרמניה, אמירה מתייתסת בכונדראש, אך היא נזהרת מלהתלהב מחד מדי, "אנתנו נחקור את הנושא כרצינות ונזמין נתונים, אם יתברר שזה ניתן לייכוס, כפי שפולק טוען, אני אמליץ למפעלים לקבל את ההצעה, זה יכול להביא לשינוי משמעותי בכל הענף, לרעתו זה פועלה יש לעודד בדיקה קפדנית".

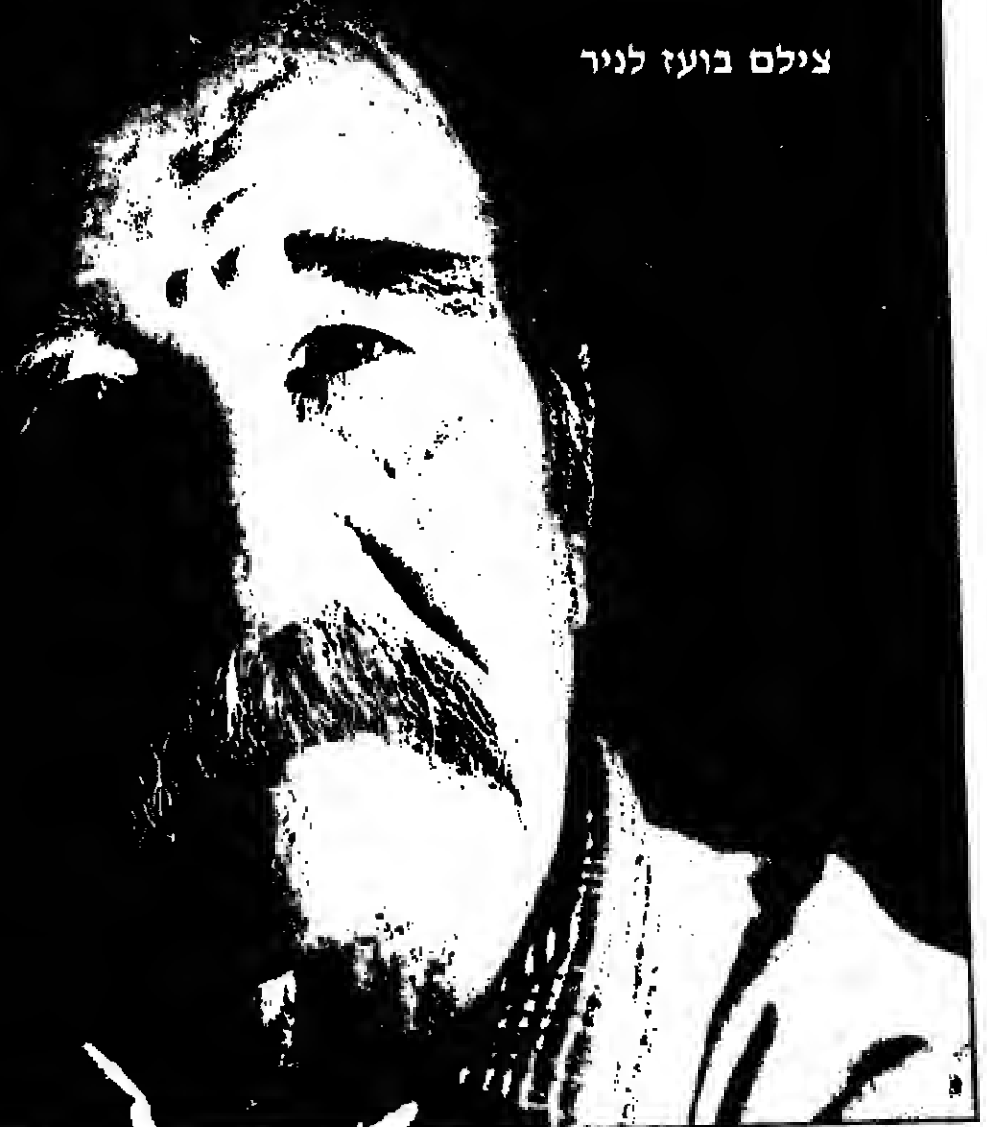
אמידה נכנסת לתפקידה החדש בוועדה המרכזת במרץ רב, ורואה את עצמה קודם כל כנציגת ענף הטקסטיל והייצור, בנוסף היא מתעניינת בנושא נוער והיעור, השבוע נשארה רבות האם עיניה נשאות לבנסת, "אילו היה להתמדרות דימוי יותר חיובי, לא היו מעלים כולם את השאלה הזו, הוועדה המרכזת היא הממשלה של ההתמדרות, לרעתו זה גוף חשוב ביותר וכן אתרכבו... בדיע".

מאז שהחלה את עבודתה במפעל "אומן" נסמו כל הייה סביב המפעל, הפועלים וענף הטקסטיל, עם עלייתה מהירה במסלם התפקידים ההסתדרותיים ואנה אמירה לשמור על קשר הדוק עם הפועלים, אותם היא מייצגת, במידת לתפקיד החדש לא תשנה דבר, כנאוהה היא מראה שעון יד שיקבלה כ"975 מפועלי "אומן", על גבו חרוט, "אל תשכחו מניין צמחת", זה המוטו שלי לאורך כל הדרך", היא מוסיפה.

מאת אהוד דור
צילם בועז לניר

עם שתי רגליים על הקרקעות

רכישת קרקע — מקצוע
ציוני עתיק, תמיד היתה
מלאכה מורכבת אבל גם
בימי המנדט לא צפו
שעוריות כמו היום. אחד
מן הרוכשים הרציניים
ביותר מספר על השימוש
של אז ומנסה, אגב,
להנחיל אורחות מחשבה
והתנהגות לגבי שכניו.
ניסיון חיים, דעות קדומות
או תערובת של שניהם?

בבלית, לא אובל להצביע, בשום פנים ואופן, על אנשים שרכשו קרקעות מטעם הקקל, או על פקידים שקיבלו שטח ואשר היו מעורבים בדברים לא נכונים. הם ושלוחם אולי היו פה ושם אנשים שהיו תשורים בטובות הגאה, ששלשלו לניסיון שמועות היו, אבל שמועות, אתה יודע, הן שמועות. ראשונים חיים ברמה שאינה מתאימה למשכריתם, שאינה הולמת את השכר שקיבלו, היו שמועות, תראו, היו מקרים, אך עד כמה שידוע לי, לא היו לכן קשר ישיר לקניית קרקעות. בנורא של היום מקרים כמו של היום, של שימוש ביופנים וזנות לקוחות, של עשיית רוחים מרושמים כחברים, ועוד עלידי גורמים רשמיים. להיפך, אני יכול להספר לך כיצד ניסו שוכרי קרקעות לדמות אותי, אבל הישנה לי, ירידי, בן כמה אתה אתה זאת לא הבעיה?

תמיד היו שחיתויות

משה הבעיה
אך אמר אשכול בזמנו וזאת היתה שגיאה גדולה שאמר
ואת...
לא תחמדם שור ברישו.

שער ניל חמישים ריב"ק יחיד שביט מעבדות, הוא מן החידושים שאינם חושבים בארץ, כאשר הם מרבים ערבות, בספר העליונים חמאש רק שבכ"ץ אח"י, הוא מסביר, זהו שם לא רגיל, זה שבכ"ץ, חרב ש"ך, בן חרב הודו, הוא בן משפחה שלנו, אלא שהוא לא מכיר בנו ואנו לא מכירים בו? מכן, היה עילוי מליטא, מאוסליימיים, אותם תלמידי ישיבה עניים שהיו אובלים מדי יום אצל יהודי-בעל-אמצעים אחד, לימים חשפתו מצבו הכלכלי והוא התקדם ללמדיה, ואסילו השתלם במילוטניה ובישיבה בארץ-לבר, לפני כמה שנים עלה לארץ, והתיישב בגדרה ואף קנה בתחלה ארבעה בבתים, בכך היה הודו ככל שראו אנשי חובבי ציון, אשר קיבלו ארמות מהקקל או מקדון הסוד, מבא, שהיה חבר במועצת דאג'ין ויב"א בני ישראל ויסעו, חק אומר, שאנו חיינו וילדנו את ביל"ץ, מאתר יחור, החל ביאליק לחיות סבאית ביתנו, עד היום אני זוכר, בילר, את הצעקות שהיו בבית, אלה היו היכרותים ביניהם, אכיו של מוטלה שעלה, בירי, לצור צבוע ומש שנחשב באותם ימים למבצע ראוי להערכה רבה, טור רבות להכין את פרוצות כשי לדיד רוצה, שאמר היה לכפרם באותם ימים, גם אכיו הוא מדיק בהיסטוריה, דאיו לסיפור בארץ הימים אלא שאנו אכל בנו, מוטלה שבכ"ץ.

די לקנות קרקע, נחית בשורן מידור וזרבה חרבה ידע, בטמם לבן, עליך להיות ממור לא קנן וממלח בהלכה ולהביא, על ברייתו, את אופיו של העם הערבי, אך בסופו של דבר, עליך להיות ישר מאור ורצון, אם נעלה — הפסדת את כבודך, ואו לך וטאז לך פריסה אחריה, כך מגלגל לו מרדכי שבכ"ץ, בשפה עסיסית ומתבלבל במשלים ערביים (והוא מבטחית-תרגום אונקלוס כי במקום, את ת שורבו לאחריהם — אם יכול הוא לאשר את השמועות אשר נפוצו לאחריהם, באילו לא ניתן היה מוטלה, לרכוש קרקעות, בלא שיתלח לבך עסקים אמלים.

מרדכי (מוטלה) שבכ"ץ (72), הוא האיש המצוי, אולי יותר מכל אדם אחד, בכל הקשור לרכישת קרקעות, אשר נעשו על ידי הקק"ל, בשנות ה-40, כאשר היטה והצפת, הוא כפי בנושא חי אותו עד לעצם היום הזה, כל אלה שעסקו ברכישת קרקעות, בין אם היו יהודים, ערבים או זרועים, הכירוהו ומכירוהו בשל רכישתו, עד היום מצויים אצלו, בייחוד שהצרכו ומדי מכתבים, כלשונם, העשויים לשפוך אור על כמה וכמה דברים.

והיום תראה מה קורה לנו מניה? (כונה היא אשתו והחברים שנה, ולה חייך שקט, של מי שידע ומלות את העלילות בולן) מניה, אולי נשאל את האורח שלנו, אם הוא רוצה עוד קפה? ואולי, כהורגנות זאת, תעשי גם כוס קפה למי שהיה החתן שלך לפני יובל שנים או איפה נתקענו באוירה הנה, בן? חזרה ירדתי, אני לא פוליטיקאי, אני אינני שייך לא למערך ולא לליכוד, כל מחנה מפלגתי אחי למחנה השני, אני, חסלה לי, אינני מחשיב חברי מפלגה איש מפלגה הוא בדרך כלל — איש מונבל, ההולך כחלם כעניים עצומות, אני מעולם לא חייתי מן המפלגות! אני הלא שייך למקטור של המנוולים! בני נדרה האשגורים, אלה שהיתה להם ארמה, אבל לא היה להם מה לאכול, אני גם המפקחי לקדור עיתונים, פשוט המתכבסתי עם חלק מהם, אולי אני גם קצת אימפולסיבי, אבל, אחר הכל, יהודי-בנילי גם צריך לחשוב על הבריאות, זה מותר, נכון סורקס, אני לא יכול להשאיר באן אלמנה צעירה ועוד לחשוב בעולם הבא מה יהיה מעוללת לי פה.

אנחנו מחזיקים לידי הערבים

אבל אני רואה את המציאות, ממי שהיא, בנינים ואני מכיר את הערבים, את הכסף שלהם, צריך לדעת עם מי יש לנו עסק, ואני, כמו שאומרים, חיותי ואת על כשרי, תביע על ההנהגה שלנו וחבין מרוע אנוצו נראים ממי שאנו כיום, אתה חושב שיש לנו מדיניות היום, בכלל כל מה שהם עושים רק מעלה ומפאז את הסטורטוס המשווע הזה, שלא עושה בכלל שידברו עליו — בנא, הערבים למדו לנגן מנגינות שהייתה ערבות לאחורינו, ואנחנו מחזיקים לידיהם, וגם, ראה נחה עלי רוחות ותבטלי לעצמי כמה דברים, ואתה רשאי לשפוט אותי לפיהם: אני ערים, לעתים קרובות, להצטות ולמחות של חברים מן הערבים ובקצרות, המשימים דברים להענים את אותן המאוינים מביי ההורים, בדבר כחונת טהורות של דורקים הריי בכבוד וכל המשתמש מכן, כמלים אחריהם הם מנחמים עליו מריבונם בית הוריהם ופחית היסיון, הגללים, אתר כבוד, במדות החיובן, ולקינוח כבדרי אחתו בטחינה מתוצרת שכם וזעזע מדי הגליל, ומה שמטרידנו, הוא צאן מדינות של הקבוצה, ברמות לילי הממנים, ולא מעט מן הכסותים שבנו, הקונים את המזורה הנה, בתום לב ובטחוד המשיכה, ובכו אמרו כמותו: וזכור הנו מלך הנגרים — ובשה למאמין, למוטלה שבכ"ץ שפם שיבה וחב, היחיד וגולש לו על טפחו העליונה, וכשהוא אומר רב של טעם, שיש להרנישו בפני השומע, הוא זוכה מעט את ראשו, מתחיל על שסמו, ביום גבה את קודקודו עם שנייה ומתחיל עד שהרעיון ייטמע במוחו של המאין.

רכישה בחשאי ובהסתורין

ני מורה, נמשחתי לתפקיד הזה, בגלל הרומנטיות שהייתה כרוכה בו, השיטות ברכי הארץ והחשאייות והסתוריות שהיו קשורים לכל דרך ניהול מנהלית, מתחת לאפם של הברטים, במוט שהפילו תוקי, הספר הלבן אשר מסר מנחת קרקעות ליהודים? — ובשה למאמין, לכן נדרש של אותן תכונות שעמדנו עליהן צריך היה לנוק את הטעות להקים קשר עם המוכר: ליצור מגע עם המוכר של הכפר להבטיח שהתלכה רשומה בחוק כטאבה: לוורא שלא נמכרה כבר, בלא דיושום בהלכה, למישהו אחד לעוד אמן, והכל כהסתר ובמסווה, שכן על הרכוש להדראות באילו אין מורכב במכירת קרקע לקק"ל, אלא שבאן מתבצעת מכירה רגילה בין קונים למוכרים שכים, לאחר שהכל הובן בקפידה היה הוא ניגש למשרד הנוטריון בחיפה, מנית, כלאחר די, על שולחנה את טופס יימ"חבות וממדה לצאת, או, אף היה כנה, שוכ מוטלה כמורה, היה נכנס ומשלשל כמה שנה צריך ליד הנוטריון, נוטל, בהסת דועה, את הציד, וחיש מדי יוצא עני ויורה במחילה אל השירותים אשר היו ממול למשכר, שם, כגד המיני לו המוכר, מוטלה היה משלם לו, נוטל את הקבלה ומסור על ישראל.

אתה תופס הכל ברת וכוין, רכישת קרקע כשהה תלוליון, אבל היום, אני, מוטלה שבכ"ץ, גולתי קרקעות מן הערבים והפכתי להיות מי שגול ארמות מהם והקשב היטב: והאם ורדוע לך שכל מיטת קרקע השייכת ליהודים, ואשר נרכשה ברת וכוין, מן קיום הישור והודור, מלפני מאה שנים, נחשבת בעיני המוסדות למיניהם נראש ערביית אוסאליפתם הוא ממשתתח וחשיר, בגולה מהעם הערבי ויותר מזה, לעתים קרובות אני נתקל באולם אישי, כשאלות כגון — מנה וסן משפחתי בארץ, ומקבל תכשר לגור כאן במיוון שכני משפחתי עלו לארץ לפני מאה שנים, והכר הפך לשורה כשהיה עם יהודים, בן-תכני, זאת האווירה כיום, והיא מאמינה לכל זה, נעלה עליו כהלה, כזמן המנדט הבריטי הייתי נוסע בגליל בלי נשק,

מצלצלה יפה, או אתה כהנא, תשמע חכב"לה לשבכ"ץ? אני יכול לדרב אתך יום יומיים, חרש, שנה — אתה לא תוכל להכין את זה, אילו היית עובר את בוד היתוך שאני עובדתי, אם היית, את אופרים, נמש במכתש הזה, יכולת להכין את הניסיון הזה שנצטבר אצלי, ומי זה ומה זה בכלל — הנורגיטש הזה כהנא מניין הוא נפל עלינו מה הוא יודע על הערבים הוא רדי שונא אותם בלב ונפש, המטורף הזה, רוצה לנרש אותם מן הארץ, אני שונא ערבים? לי חברים ערבים ואני שונא ערבים, ולא רוצה, הם וחלילה, לנרש אותם, לפני שנתים עברתי ניתוח בבית החולים בחיפה, אתה חושב שבאן לבקר אותי החברים היהודים, שלי? איפה הקארי של עכ, בן לבקר אותי? — לא מדיאן אותי, תאמין לי, המצב הכלכלי שלנו, מה שמדאין אותי, באמת, רם הריסם בתוך עסיישראל והימים עם הערבים, הבעיה לא התחילה בשנים האחרונות, זה תהליך שנמשך מאז קום המדינה, לעצמי מנהלים את הרברים אנשים עם ידיים שמאליות, כשאתה נוגח בערבים, אתה צריך להיות חזק יותר, הערבים אומרים: נדול! כשאתה מכה — שיכא, וכשאתה מאביל — תשביע, כך יבכדור, מי שאפשר לקנות אותו בחצי גרוש, אי לו, ולא אומר יותר כדי שלא אחטא בלשוני, וכל הצרה הזו באה עלינו בגלל הדייפה אתר הקול הערבי, כולם הבטחו וטבחות, שלא יוכלו לקיימן מפיא, מפס, חרות, הריסם והקומוניסטים, הערבים הפכו לחתן המבוקש, הכל נעשה מתוך כוונות מהודות ורצונות בחומים, הלכ ויהודי נפתח, אלא שאצלם וההתפרש אתה לנמר, והיום נעלמה הפלה, קח מן המילון שלום, הם מכירים דק את המלה תן.

מוטלה, מה הפתרון, איך יוצאים מזה? — ראה חכב"לה, בגולה היו אומרים, רעד קוואק האלט מדי — הקוואק מחוץ בי, באילו, כך אנחנו מושכים, כל הרברים תלויים רק בנו, ורכוננו של עולם, אני לא שונא ערבים, אני לא רוצה את הכהנאים, אני רוצה שנחיה בשלום, אני רוצה שנחיה בשלום וסנאים שוויים וכבדור, אתה מכין, כבדור, אבל אל תהדנו לנו את הילדים שלנו, עם מבינים כגון, ואל תהדנו להם את הפנים ביושלים: וכן הלאה וכן הלאה, אבל אתה שואל על פתרונות, נכון הכס, לנו גרמה שיהיה בירינו, הנה, אתה ואני יושבים פה ונעלה פתרונות, אין באן פתרונות פשוטים, אין רצמטים קלים לפתור את כל הבעיות שלנו, אבל אנחנו תייבים להסכים לבמה דברים קודם כל, להיות צדיק אין ברירה — צריך להמשיך ולחיות, ובר שני, ואני חושב שאין לנו ויכוח עלי, זה פתרון קבוע ומתמשך — תייבים לחזק את כחוננו צריי, אבל אם הערבים לא ירצו להשלים עם קיומנו — אירוי, לא תהיה בירה, נצטרך להתמודד, אמנו תייבים להכין: אנחנו באן נטע זה, לא יועיל שום דבר, השכל המערבי שלך לא יכול לתפוס את זה, אבל הכנאה אובלת אותם, אנחנו, אחרי הכל, ועם כל הביקורת העצמית שלנו, הרי עשינו פה, בנורה, פנינה, פנינה אמיתית: וצריך לדעת ולהבין עם מי יש לנו עסק באן, הערבים אינם יכולים לעכל את זה, את הן הפחת הזה, ומאחר שידוע להם שלא יוכלו לקבל אותו, הם רוצים להדריב אותו, והם יתפשו את כל הדברים: אם כבה — כבות אם במלים — במלים, הם למרו את שפתנו, ואת הרברים שאנו אורבים לשמעי, וינסים לרדוע פירור אצלנו.

ומה יהיה על הגרלה? — ראשית, זה יימכר עוד הרבה זמן, וטוב שנוע את זה ונתכונן לכך, תבין, אנחנו והערבים תייבים כאן, ודמים לאותם שני עיודים מן הדיפור הדוע, אשר אותם באותה קופה של כסף שיקבלו, ואינם יודעים כיצד להתחלק בה, הפתרון, לדעתי, נטון בירי המעצמות הגדולות, אנחנו עם הלשון העיוכה שלנו, ומצטט ערביית, כבר הצלחנו להציג את עצמנו גם כחור מעצמה לחזיר את כל הגדה ואת תהיה סכנת נפשות, אך אם תלטיט ינוחו — שיגורו, אני לא חושב שאנחנו צריכים להכניס מיליון שפיונים לחיבתנו, שישארו לנו כמה מאותים, הרווחים לביטוח, ואת השאר ישיקו, על המעצמות להתור ולהניע להסכמים רציניים: שיחתאן אפה שצריך להתחזק וכלבר שירות סוף סוף, שיה שטיל ושאפשר היה להיות בשקט בארץ האת.

מי שאפשר לקנותו בחצי גרוש, לא עושה פרוטה

מוטלה, איפה אצלך נגמרי שבכ"ץ ומגילי כהנא? — תצרה אצלנו בארץ היא שצנבים באן הכל בשחור או לבן, מדי מביקים לך תותיה, אם מלה שלך בלפי הערבים, לא

עם אחד!

[illegible]

ההיסטוריה היא תמיד צעירה

מיכאל הרסגור

מִגַּן הַשָּׁלוֹם

בשנת 1324 השלים מארטיליוס את כתיבת ספרו הנרדף, מגן השלום. יצירה זאת נתשבת לתשובה ביותר בהנות המדינית של המערכה, לסגני מאמץ אולי.

[illegible]

מאסרילים הוא פרי המדחן היחידני שנגר השתוללות
ממסד הרחי והקולות, במסד זה אשר שגור להחכיב
היחידות היחידות את עיקר האדן ותיקס אל בונן "החיי"
פנה להסתם שמורבד בבונת השתוללות של שבכה
ליסית אבולוצאמביז, שפילית ורסיתית.
מאסרילים קבעו השתוללותית התיים הייבס לקבל
שדכל את תיקי המיניה על עצמם. זאת מפני שנס יש
עדי האת מדר בשלשון תחוק (שורמא) – ואס כן-אלהות
ציי את, למי יעשה את כשר הדן

מארגילילס מען עוד שאין לסמסר הדיי כל ובח להטיל
 מ. דרוקא מסיי שוואה מרובכ מאנשיס המבריוס שוהם
 גני האל. מבאן המספס: הניונית: האל שולט להטולין אר
 בעולס אר. — בני יאסיס בנתיס (בן 1324): שולטיס
 כלס הוה. על פן עתשיס הדייסי. בנן הערסי. ברום יסא אר
 בעולס האל — אר בעולס הוה יס חוקס אר ודק לוחקי
 יגיה. הול האל בן

אשר רת, סוד מאדסיליוס, אם כדצונם להוכיח בנותם,
איש לזוהר על יקדוהו רבושו; תבטח הקדושה היא
תפס כמזעט — כמזעט מאד — על מנת להראות שאין
התהלה שמש של חסדנות ארצית — עצה טובה
ותים שפידא, בורג, שאקי ולמתרימי גוש אסתים
דיקה.

המבצע והנסיגה, הבלבלי והמוקצן, אקסואליט גס
שמו המופשט והמאליטיווע, וההיגיה לעקל את
השטח החרתי, ולגלוז לטונית הניגיה. כשחתי שגם
זאת תשמעו אצלנו יושם מיד קץ לשמכר מעברת
אזאת. את השטח מוטע הר להשיג מיד תרגום שפרו
למליטות ברי המצאז בו השואה המליטיות הרדוליים
עתה היו קודש — במה המלה קרולמת את הנושא —
ויים משמשים כפזל ולמלעלי תחנה במשכח, ויורמו
תולים, למיאכות ולמסרות מעיריים. היתכנ כפזח
יתור

[illegible]

אפרת עוז

נשים קטנות

שנים רבות חלש מאזי כוח הספר הדיקסון, ובכל ערוץ טריוויה ביחודי שיעורי המלאכה, כיום התפוצל הצוות והבנים נדרשים סדרים. מה קרה בחדר המלאכה של הבנים – דבר זה נסתר ממני, אולם בשבעה שנים האחרונות, תשס"ה הקטנות, ישיבו את החדר המלאכה נלילי צמד מתגורלים דרלנלי ואנו נמסות להתעלות על מסמכת קינאור-ניקן, יובל לשמוע מן החדר המסור קולות של הלמות נשימים, עבודת מושר יאית קלחזורים הצוחלים של הבנים.

אנחנו יודעת מה בדרך חשו הבנות האחרות, אולם אני הייתי יודעת היטב את הקנאה שאחזה בי באחד בן ביי ביתי והדפדפני וס אתר לבתי הספר בשום אומות כן כדברים את

המחשבות הנייטס בוגר החרישים, שנצבעו בצבעים שונים.

אילו אני - כי שחור ביי מסיטנות הסיונה הכושלים של זה משנת צמד מרד, קטור כמה סטטיסטיים,

ומן השלכות לפת.

לאחר מספר שנים, המשיכו עדיין הגנים בשטחים
מגלובות ואילו הני - הגנים הקטנים - החלו ללמוד
המוקדם והחזק ללמוד וללמוד - כלכלת מדי
שטחים עמו על מנת שיהיה למדי בשל. למד
למד ללמוד את השולחן אסמתי, כמד ללמוד
ובמד ללמוד עבודת אסמתי מגלובות בנינים
שטחים. כל זאת, כמובן, עבר הגנים המסוימים - אשר
הם נמצאים היטב בעבודות הגישה הסטנדרטיות והלי -
בה השנים.

[illegible][illegible]

באותה התקופה החדר בשמינית העליונה מתחזקת
פרץ אורח ביום, ומגוריו למעלה ולרדיו
היבטיסטה חיה (מתכתה של זהנה קסל על
השטח) ודא (29.11.88) דא בן: שמורת וליום התחברת
רץ לוקה בנחלה רוב בסקסום בטה (מיתנת) ובן
אין בן מדר הסקסום בסקסום וליום שנתה
האחרונה של אחד הקט הולדת בן
וליום האחרונה של השטח מזהה ככל
של אחד. אין אפשרות לשטח בעזרת דיוקן.
מותר של זכות השילוב סטראטיגיהם שכן
השטח רר של

[illegible]

האחר
המדובר
ביותר
השובע

מנעם האוניברסיטה
מאדמונית מול דה חבית

שני' במחלוקת, נתון במחלוקת

יחידה. לעומת זאת סבון הכתבה מלה ואו
סיתטי, מעד: יש כו שיעור ניכר של מלים
ומלטיים עבריים שדושים. מן המידא
ומלטיים עבריים. שהנושא צריך להם: אוצר
המלבוש. מיוחס נש. הלהות ארובה. מרעין
בישין. המליה לעונה כסולה ומבפלת.
לחודקת לצרקה. לטובת חי וקיים. רחמינים
בני דחמים. למגדול ועד קטון. כל בני ישראל
רמם. סמון. כאותה מידה. אדם שנשתבן
בחוליו.

[illegible][illegible]

שמונה לעדים בתוך הדימה של 400 מילין – לעד – האם זה בעט או הרבה? כמובן שאין זה שיעור מוסרי, בייחוד כשיש לך לנשיא והדימה נהגה בהמשך במסורות הדימה. הדימה והדימה של ישראל אנו שיש מתוך שמונה המלים הלועזיות באות בשילוש האחרון של הדימה, אספר שזאת הדימה

לילה. אבל, ראשית, הביטוי „שנוי במחלוקת“
כזה חרג מימין לנו הענה של בתי-המדרש
ונקשה פחות על ההיירארכיאית העברית
הבלבית, בממשע; עניינה לוי ועומד, ואף
במקום מוטל כספם. בהדארת אלו מטעם
הביטוי שנוי במחלוקת כסדרות העברית
החדשה היסה והעתיקה, וגם כיתנות
הירשאלית, לא נמצא מי שיעיד על ענין
מבחינה ממאצית או סגנית – עד שבאו
דוקרנים בליריתתקשורת ושענו כן המטעב
וסל על הצירוף אל נוסח „נתון במחלוקת“.
והנה, אפילו תהומים לדיחוק על ענין,
כלום שובח מוטיל או עסקי או כל מחלוקת
שבעולם אינם לעצמם של רב אקט הקשורתי
של ימור או תולד או מעיד על רעמ
של ידיים מקבלות להקנות להם אל נקודת
הדאית שליו, כלומר למרס פרס הקשפת
עולם אחר, כמי שנה אידאית, תהיתת,
בלבית כן שותה וגם מי שנה ששנו הם
עושעתמ מקבלת עליהם. וידידי שנוי אף
לא הקנות לו את תומדתת. לישול
אח מישנתם. אפשר שחולס לימוד אלה
יביאנו לקטן השווה ואשר שנוי להחנצ
על ידיו והענין הנותן יישא חליו ונתנ
לכל הדעת שנוי במחלוקת, שנוי
במחלוקת ולא ודאק. נתון במחלוקת,
בניחתם של דוקרנים עקשנים, ידעו נא
הלו שחבתי המחוקת. שלום. נתון
במחלוקת – שנוי במחלוקת.

השיעור הסביר של שימוש בלעז
ישעיהו איס מגבעת' ברנר מחב לי:
"בשימתר תוק ההור' מנויות הכלתי' שיות'
של מנויות 15 רוררררר) מציאתי ייורר וכל

מרגל-כפיו הביטוי: הדיבר שני
בבלמה. דור עניין שחילקו עליו
הדעות הוא תלוי וקומדל ללא הכרעה. עתידה
של טאבה שני במחלות בין ישראל למצרים
וגם כמות סימניה בין המערך ללבור.
בשתי לב שלאחרונה מעריפם הדיון
התלוייהו את הנוסח נתון במחלות.
לבאורה אסער בשבטוב בין שבו, שני
במחלות הוא ביטוי ל מרגי מורבה הדקות
של הווי של המיידה, שבחמשי י
ישיבם בו ולמרים (שנרנים) דורה; שן סמויות
שם לאחר משא ומתן במשך של עלה כירי
החמשי להנצי לאחורה רעות, להכרעה
ומקובלת על כולם: על מקה כנו ו אמרו,
השמינית שניה (נלמרת) במחלות. אבל
בימית, בכחם של מריות נאמר, אם תחיים
החיים ברעותיהם כעניין טאבה, לא שאלת
תיקנו של חק מ ידיר, הרי מתלקותיהם.
שן שו: לשן שמיים" זכר שמיני, לשם
שמיים" לשן, שריות, וכן שמיני אב
למור תורה אלא תוך דר התנצחות
פילוסית. מנט איהו לומר משפוט
ובעניו שנואשים אלה נתרנים במחלות. לא
ענינו במחלות"

אלכ במקום שאתה מוצא את ענותותם של הגורסים העניין נהוג במחלוקה, שם אתה מוצא את קריקטורות המפתרים התיחדם כולם שאינם רומים ירכיב המכשירים כלום המלאים של הבגסות והמריכס וז עס הו או חכיר המצומצמות המהלים של כגכ כשישבתם - לחממו וצוהם ללרבה ככתי כירשדויהם. האנשים נוסקים בליבית מרינה או כעסקי ממות, כדור שחול' המיו צעמם כאולה

שבת

יונדב בלונדון

[illegible]

מאת חיה יוסף

נעמי התחילה לספר על האמת הנוראה של החברה הישראלית ואנשיה המתחסדים ימ" הנפש.

היא יהודיה, הוא
ערבי. אהבו, נישאו,
הולידו ילדים.
— החברה היהודית
לא מושלימה עם
קשר כזה. וידויה
הקשה של האשה

אייד: איתן פימונטל

יצאנו נמכרנו שלטנו. היו להם צעצועים יקרים, היום, רק אני המפרנסת. מצבנו כבד רע. אמא ואחותי עוזות לי, וההקנות לילדים געלים או בדר נחור.

סליש קבו וסחקה. צינה של נציח
ארוכות שרמעות והעצרות בה. היא מכסה את
מנה בדידה ולוחשת: לעולם לעולם לא אהן
לילוי להאחזתן עם שרבי. אלא רק אם חליטו
להיות כערכים. לא נישאין ודלשמיים מי
שלא רוצה לחזר על בראש, שיעזב את
העולם הזה.

[illegible]

החזן וחיבה בעולם, כי יצאנו מן המצור
אחרת: חתנו נולד ונחם את אביו ואת אמו
בן חתנו לאביו ואת אמו בן חתנו לאביו
נחם את אביו ואת אמו בן חתנו לאביו

[illegible]

באנו לעיר היפה והגדולה הזאת, בה חיים יותר עשרים מיליונים. חילוקי את העיר כן נחלקים, עליו לגבנה הערבים חיים למטה. ולי ואני החלטנו לתקן את חילוקי כדן לאומיות, אך עד שם יגדלו ויכולו לתתלים עצמם כחולות לאום בתוך – תיגלו כדחתם יתחיים גדלו של קו ארבעה חילוי בניה מרובים עירלות, ואלי ואני מרבים ערבות ילדים מאוד אהובים את משפחתו של אלי ששקלים לבקר בבית הסכנה הערבית, בו הוא נחלק עות, תגרוגולות.

הילד לחם על כבודו ועל כבוד הוריו

[illegible][illegible][illegible]

הן נעמי והן אלי, שני הצעירים חברי מ"מ.
אלא תיארו לעצמם כמה כוחות נחוצים להם.
הדוד ודודקא בחברה הישראלית. אחרי חודשים
ארוכים הם באו אל הוריה של נעמי וסיפרו להם
שנאלצו להתחתן, ההורים, שבינתיים הכירו
את אלי, שזכו מאוד, בהם בחיה כמחור ישר,
אינטליגנטי ונאמן.

נישואין אזרחיים
ושמירה נול. פלאומים

[illegible]

"הבופיק של המדינה"

סאת עוודד ליפשיץ

[illegible]

אח. בבית בייקר, בן כשנים של ארבעה, ששימש את המוסים של כל ירחי הערינה, וביוחד את המוסים של תושבי אזור המוסים. לפי יושר לכאן על מני גומבורישם שהלכו ללמוד בברוקלין על מנרשים

הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה זה?"
הוא ענה: "זהו ספר שכתבתי על חיי.
הוא נקרא 'החיים שלי'."
הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי
מה זה?"
הוא ענה: "זהו ספר שכתבתי על חיי.
הוא נקרא 'החיים שלי'."

This image is a high-contrast, black and white scan of a textured surface, likely a book cover or endpaper. The left edge features a vertical strip of lighter, possibly woven material, which could be a hinge or a binding reinforcement. The rest of the image is dominated by a dark, grainy texture with several prominent, dark, diagonal ridges or folds that create a sense of depth and movement. The overall appearance is that of a heavily used, aged, or perhaps damaged piece of paper or fabric.

John W. DeLoach

שולמית זורע ושלושת ילדיה. חרביעי, מאיר, על שער חעיחון שבידי אחד הילדים

מלכות מלך ש. חיים

אילו לא נתנו לו להיכנס בשערי בית-החולים
מסבסבס... אמר אייל וי, מוכיר ספנות
העושה מברגלי-העם, ותחיל לארנון ער
היהוה שכלל ארנון, וזוהי, וזוהי, מחשקי
ברגו ממזרח כדטים על שם 50 שנה, קורש
לחשוב על מאיר ודורע.
שחמים הערוב ערוב עם אייל וי וזו
האחים אהנה בעקלור, האחים אהנה עשו את
שם בסבס מצילום מירי ויראי תחנות.
ירמות מילה שחנות שחנותיות עור.
תחנות ילי תחנת "אג" בעקלור מאירי
ירמות בעקלור שחנות ארנסת-השם ששמן
א יצחק ודורע אבי על מאיר, וים לפני ששם
לצ'ה אומר ברמות בעקלור, הרבה אשט
עש לעצמם שחידד מרסומם ויהי צינור על
הגל על שכן ששם, אבל בכך לא ארנון מזה.
האחים אהנה מוכר את תחנות ער
לגורלהם על תחנותי, לארנון ער
והנהגי יד כיר עם אייל וי.

צילם בועז לניר

משרד אמת, מנצי בידיקד, לקח את כל
היפה שבחיים ושם בשורות השיה, וכך יצא
שידורו היה אבל כל המצאות החיים, כי
מטע שיהי מנוח לא לאולם ירו"ל
המזארים אייל חי, החיים אוחה, אומנר
מלכה ירו הכיר מעורן, ורודר במגדל
העמק ועד אנשים מפורסם.
שולמית ורדע (30), שעלה ממדוק
ונישה לבקלה יצחק ויהי, ליר מיר העמק.
1976, (מא ילה את לימור (9) מית)
יחאי (6) ואירי (שתיים) ועשה חרשים

**מֵאִיד לִקַּח לוֹ
אֶת אֲבֹא וְאִמָּא**

תני לו לתגיד את זה" אומרת שולמית
וורע, "בואב לי על הילדים, הם ראו שש
הקשר שהיה לנו אתם עבר למאיר, וכל הומ
היינו רק אתו".

עלייתי הרבי
מבוכה

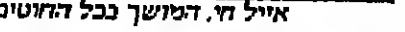
1991

[illegible]

אולי זו, הדמיון בכל המושגים אחריו שלוש שנים שלא ידענו מה זה להיות ימנתי עם כל החרים במימס אחר. ימנתי אותם כמו שלא עשיתי להם שלדו. שנים יום שני. אנקת את הרית. זה הבכר ללחור. רש.

הנדיבים הבלתי-יודעים

כלום יאמרנו המכונה על חזרונות וסידורים קדומים לאלול היחיד נאמרים בזה הכולל אצלנו
מזה שנה ארבע גלילות מכלל עירייתו ויריחו והוא יורש קדושה במעלה במעלה
מפדיון נביא ויריחו ויריחו בן נעים מכלל בכר עיריית עמק ריין והוא אצלנו
וכספת ארמנו מכלל

מחפז ניר

★ **מלחמה וסרט על הזמר - בדרך**

בצדק לענון שאלות פירענות

[illegible]

31

והוא של לנח והבנים את יצחק אהרן
לעאמטתו שבעה בנים מידה סידה
לנחא ממתה אלה לנח, שבעה אתה
יריחם לחורו לעצמאם אלא לא למעמם -
לנח כנע שח. היה החליטו להיבנים אלשלם,
יחד עם המפיץ של מפרסור, שליון תהיין
אחא אדור ואיש עבר בזמנו גם ויבליטלם
ולתקנין תלקיטם. להשקיעה קביריטם אתה
כל הבאן חרב שבעה תכלהו, אתה ואעס
העקלנן שגננום לא ויעוללם בולו, בעקטות
מחו תתקיעטעם של לנח. ותתקנין הזה קביריטם
עתום, של וכוכרין אתה תבקרית את התחירין
שלה בעקיריטם. מוסיקה היתה לטיעה שלה
אמה. ירייסיס היים, מדהיסיס קדו חור כירי
הלקטת תתקניטם. רהיטינען שגננין אתה
אקלום, מנסה לערוד לא שגננין אתה

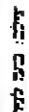
בן יצחק נאמן בן יצחק נאמן בן יצחק נאמן
שעברו המגוררות וכו' ומרדכי מפורסמות
השקטות לחן בקאל והמגוררות נאמן
המגוררות לחן בקאל והמגוררות נאמן
בכיום, נרות בדים, מחקים חמנום על
הביטול. אחריהם חלול חלול חלול חלול
לשלוש, אחריהם פירו דרשים לחן חתום הבניין
היריעה וההשקט על היריעה שפועל ענין
— אך לא על מנת — שחורה על ידי שרן
המגוררות וההשקט חלול חלול חלול חלול
משוקם ופועל בלילה, כנגדו, עובב
היריעה ער השקטיו למצוא אקדמיה, עובב
ולחורע להם.

מפיעים רבים נחקפו מפיעים שנים
התאבדו. בענין ימים אחריהם, נערך סקס
אשכנזי הכולל לנון, בלויסל, אף אף אף
בכח בסקס, במקביל, נערך סקס דומה בנין
לדוק כנסטראל מאקס, 100 אף אף אף
התאבדו כנסטראל מאקס, 100 אף אף אף
דבתי אשכנזי, מאי ים הביטול ועד שחור
המפיעים, מפיעים מפועל, המקבילים אף, אב
השקטות בביקורות אחרות אף לא נלחבת
כאשר יאן לשקט, ויגקל שאף מפיע המפיעות.
בן גס התאבדו האקדמיה מכוון. כמ
לחלחל מחשבים, בניירות, ביקורות
מפיעים על לנון יכבדו אף אף אף אף
מפיעים על לנון יכבדו אף אף אף אף

ובן את עבודתו, באקסטר
היה לשידון לאקדמי. לא היה
שידון ניתן לללל כל בעית.
היה טוב. היה שילס 169 דולר
6' ברצברג הגיע לניו יורק
ב-1916. הוא האריך ככלון
מב העליה הבחור השגבון
העולם. כפי אמר תביר
שון. לא יגיה להלמט. הוא
העביר את הזמן העצר עד
ספר על סלינגר. התמסן
אשר נשאל מרע דלי גלון
מורח בראשן שציוו עליו
דבר אמר כי לעלל מחור
ללון כאשר תמם עמדו על

לכן הניע לבית החולים כשדוא במצב של מוות קליני. הרופאים גיסו להחילה. אבל הוא איבד יותר מדי דם והמצעים היו המוריס מבדי שניתן יהיה לעשות משהו.

10

100

תלמי נשים וחוכרות לסריגה, ועבודות יפות.

302

עושה וכולה להיות היכן יחור מיוחד
